

OPNIEUW BEGINNEN

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen • 7 mei 2006
University of Utah, Instituut voor godsdienstondericht

Dank u, president Price, voor uw vriendelijke woorden. President Hugh B. Brown zei ooit tegen me: 'Je mag dergelijke vriendelijke woorden over jezelf gerust aanhoren, zolang je maar niet inhaleert.'

Een maand geleden ben ik gevallen. Het gaat al wat beter nu, maar ik moet nog voorzichtig zijn bij het stappen. Ik breng jullie de groeten en liefde over van president Gordon B. Hinckley en president Thomas S. Monson. President Hinckley maakt het goed, erg goed. Het kon niet beter, denk ik. Het is toch opmerkelijk hoe helder en vaardig hij blijft.

Ik spreek vandaag niet lang. Ik geeft jullie, jonge mensen, liever de kans om met elkaar te praten, en ik moedig jullie aan om dat ook te doen. En laten we vandaag een uitzondering maken en vanavond, bij het afscheid nemen, elkaar de hand schudden. Nu zie ik veel liefvallige jongedames en knappe jonge mannen, en ik zou tegen de jonge mannen willen zeggen: doe je ogen open! En verder zeg ik tegen de jonge mannen: als jullie voor de werken zorgen, dan zorg ik voor het geloof!

Studenten en partners, ik ben dankbaar voor de gelegenheid om jullie tijdens deze uitzending toe te spreken. Het verheugt me om de leden van het instituut, de leerkrachten en leiders te begroeten, van wie ik velen al jaren ken.

Het thema van mijn toespraak is afkomstig uit de boodschap van Paulus aan de Tessalonicenzen: 'Door de Here geliefd (...) dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid' (2 Tessalonicenzen 2: 13). Hier zegt Paulus dat jullie al vanaf het begin uitverkoren waren. Er zijn veel verschillende situaties waarin iemand kan beginnen. Sommigen van jullie beginnen aan je opleiding. Hoe je begint en welke richting je opgaat, is uitermate belangrijk. Paulus zegt dat je uitverkoren bent 'in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid.' Laten we enkele andere manieren bespreken.

Het begin

Vanavond kan voor jullie een begin zijn.

Als jongeman deed ik op het voortgezet onderwijs en later op de universiteit aan hardlopedstrijden mee. We trinden altijd ijverig voor iedere wedstrijd. We spannen ons tot het uiterste in en renden verder dan de afstand die we tijdens de wedstrijd moesten afleggen. We letten altijd goed op wat we aten. We deden veel dingen om ons op de wedstrijden voor te bereiden. In de sprintwedstrijden was een goede start nog belangrijker. We werkten zorgvuldig aan onze houding, en deden dat opnieuw voordat we zelfs maar onze startblokken op hun plaats zetten. Vervolgens sloegen we de startblokken in de grond, en dan oefenden we de startpositie verscheidene malen om een goed gevoel te krijgen. We startten zelfs twee of drie keer om te oefenen. We wisten dat als we niet voorbereid waren en een goede start namen, we niet als eerste over de finish konden komen. De apostel Paulus heeft ons deze inzichtelijke aansporing gegeven: 'Weet gij niet, dat zij, die in de renbaan lopen, allen wel lopen, doch dat slechts één de prijs kan ontvangen? Loopt dan zó, dat gij die behaalt!' (1 Korintiërs 9:24.) De prijs is uiteraard het eeuwige leven.

Ik heb gemerkt dat wat je ook wilt bereiken, het begin het moeilijkst is. Een wijs man heeft ooit gezegd: 'Een goed begin is het halve werk.'¹ Mijn vader was jurist en rechter. Toen ik jurist werd, zei mijn vader: 'Zorg ervoor dat alle verklaringen vanaf het begin juist zijn. Als de verklaringen juist zijn, zal de hele rechtszaak veel gemakkelijker verlopen.'

Een nieuw begin

Ik ben dankbaar voor de vele malen dat we opnieuw kunnen beginnen. Ieder uur kan een nieuw begin zijn. Iedere dag kan een nieuw begin zijn. Iedere maand kan een nieuw begin zijn. Ieder jaar kan een nieuw begin zijn. Ieder moment is eigenlijk een mogelijkheid tot verbetering.

Dale Carnegie heeft de volgende goede raad gegeven: 'Wees niet bang om ook in kleine taken je uiterste best te doen. Iedere keer dat je iets overwint, word je zoveel sterker. Als je het kleine goed doet, zal het grote uiteindelijk vanzelf in orde komen.'

Nieuwe kansen

De afgelopen jaren zijn er fusies van grote bedrijven geweest, faillissementen en schandalen in de zakenwereld. Hier in de Verenigde Staten hebben we 11 september meegemaakt en de naweeën daarvan. Over de hele wereld zijn er recentelijk overstromingen, orkanen, aardbevingen en andere rampen geweest. Het is een tijd van voorzichtigheid en terughoudendheid geweest. Maar voor de mensen die moedig genoeg waren, innoverend genoeg, creatief genoeg en verstandig genoeg, zijn er zoals altijd vele mogelijkheden geweest. Uit iedere ramp komen mogelijkheden voort. Toen het laboratorium van Thomas Edison afbrandde, begon hij de volgende dag al met de herbouw van nog een beter laboratorium.

In Leicester (Engeland) staat er op de buitenmuur van een oude kerk een opmerkelijk diepzinnige inscriptie. Er staat: 'In het jaar 1653, toen alles in het land verwoest of ontheiligd was, stichtte en bouwde Robert Shirley, Baronet, deze kerk. De grootste eer behoort toe aan de man die het beste in de slechtste tijd tot stand heeft gebracht, en die hoop had op de rampzaligste momenten.'²

Soms, als we voor een nieuw begin staan, is het nodig om onze koers aan te passen als een doel of keuze die we in gedachten hadden onbereikbaar is geworden. Als je bijvoorbeeld niet geaccepteerd wordt door de school waar je naartoe wilde, of als er een deur dichtgaat voor de carrière die je voor ogen had, of iemand op wie jij een oogje had, besluit om met iemand anders te trouwen. Op zulke momenten is het belangrijk te beseffen dat er alternatieven zijn en dat je een nieuwe start kan nemen. Het is toch zeker zo dat als de ene deur dichtgaat, er een andere opengaat.

Enkele jonge vrienden van ons leerden hoe een asfalteringsbedrijf draait door enkele jaren voor een groot bedrijf te werken. Het bleek dat er binnen het bedrijf weinig doorgroeimogelijkheden waren, dus besloten ze om hun eigen bedrijf te beginnen. Er waren uiteraard veel hindernissen. Een daarvan was beperkte financiële middelen. Ze zouden geld moeten lenen om het tekort in hun bedrijfskapitaal aan te vullen. Ze zouden

ook voldoende moeten verdienen om de rente op het geleende geld te kunnen betalen. Ze vroegen advies aan een oom die een succesrijk zakenman was geweest, en hij zei tegen ze: 'Dit is het juiste moment. Er zal nooit een beter tijdstip aanbreken. Ik adviseer jullie om de stap te wagen.' En dat deden ze. Door voorzichtig met hun beperkte financiële middelen om te gaan, waren ze in staat om hun bedrijf te beginnen en een goed eerste jaar te draaien.

Mijn dierbare jonge vrienden, 2006 en ieder ander jaar is een jaar voor nieuwe kansen. Charles Dickens begint zijn beroemde verhaal *A Tale of Two Cities* met de volgende woorden: 'Het was de beste tijd, het was de slechtste tijd, het was de tijd van wijsheid, het was de tijd van dwaasheid, het was het tijdperk van geloof, het was het tijdperk van ongeloof, het was het seizoen van licht, het was het seizoen van duisternis, het was de lente van hoop, het was de winter van wanhoop, we hadden alles in het verschiet, we hadden niets in het verschiet.'

De moed om te veranderen

Niets is onveranderlijk. Alles verandert. We hebben de moed nodig om de nodige veranderingen in ons leven aan te brengen. De wijze filosoof Bruce Barton heeft gezegd: 'Actie en reactie, eb en vloed, vallen en opstaan, veranderingen — dat is het ritme van het leven. Angst uit onze overmoed; een duidelijker beeld en nieuwe hoop uit onze angst. En uit hoop: vooruitgang.'³

Er zijn grote mogelijkheden voor hen die zich kunnen aanpassen, die zich kunnen plooiën, die kunnen veranderen, die zich kunnen verbeteren. Soms moeten we de kracht hebben om ons niet door onze angst te laten leiden. Daar is moed voor nodig.

Nehru, de grote Indiase leider, heeft gezegd: 'Niets op aarde dat in leven is, is onveranderlijk. De hele natuur verandert iedere dag en iedere minuut. Alleen de doden stoppen met groeien en zijn levenloos. Vers water stroomt, en als je het tegenhoudt, wordt het stilstaand. En dat geldt ook voor het leven van een mens en het leven van een land.'⁴

Een nieuw geestelijk begin

Aangezien de geest de meest essentiële factor in alle activiteiten van de mens is, is het uitermate belangrijk dat we geregeld een geestelijke hernieuwing ondergaan. Dat moeten we wekelijks doen wanneer

we aan het avondmaal deelnemen. Iedere week hebben we opnieuw de kans om ons te verbeteren, om te leren en om nieuwe vriendschappen te sluiten. Wellicht maken we gebruik van nieuwe mogelijkheden om zendingswerk onder onze vrienden en kennissen te doen. Iedere dag is een nieuwe kans om de Schriften te bestuderen.

Ik wil graag zes basismaatregelen noemen waardoor in ons leven de stroom van 'levend water' dagelijks zal blijven stromen uit de bron zelf: onze Heiland.

1. *Dagelijks gezinsgebed.* Een vurig, oprecht gebed is tweerichtingscommunicatie die er in grote mate toe zal bijdragen dat zijn Geest als heilzaam water zal stromen om ons bij te staan bij beproevingen, ontberingen, verdriet en pijn waarmee wij allen geconfronteerd worden. Wat is de kwaliteit van ons gebed als alleen Hij luistert? Als we bidden behoren we aan Hem te denken alsof Hij dicht bij ons is, vol kennis, begrip, liefde en mededogen; als de bron van macht; als iemand die grote verwachtingen koestert voor ieder van ons.

2. *Dagelijks iets voor een ander doen.* De volgelingen van de goddelijke Christus moeten beoordeeld worden aan de hand van hun gedrag en niet aan de hand van plechtige geloofsbelijdenissen. De ware mate van dienstbetoon staat beschreven in het boek Matteüs: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste (...) hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:40). Wie meer aan anderen denken dan aan zichzelf, en dienstbetoon verrichten, zijn altijd de gelukkigste mensen. Een wijs man heeft ooit gezegd: 'De mens die alleen op zichzelf en voor zichzelf leeft, wordt makkelijk verdorven door het gezelschap dat hij erop nahoudt.'⁵

3. *Dagelijks streven naar meer gehoorzaamheid en volmaaktheid.* Dat houdt in dat we er iedere dag naar streven om de geboden van God te onderhouden. Daarom moeten we op onze gedachten en daden letten en dagelijks proberen 'als Jezus te worden' zoals in het jeugdwerkliedje staat.⁶ Door de volmaakte verzoening kunnen rechtschapen mensen volmaakt worden. (Zie LV 76:69.) Jezus heeft zelf gezegd: 'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27).

4. *Dagelijks zijn goddelijke aard erkennen.* Om een dagelijkse, persoonlijke relatie met de Meester te hebben, moeten we zijn discipelen zijn en erkennen hoe belangrijk Hij in ons leven is. Koning Benjamin heeft

gezegd: 'Want hoe kent iemand de meester die hij niet heeft gediend, en die een vreemde voor hem is, en ver is van de gedachten en overleggingen van zijn hart?' (Mosiah 5:13.)

5. *Dagelijks de Schriften bestuderen.* Daar is planning en discipline voor nodig, maar door dagelijkse schriftstudie wordt ons geloof versterkt en kunnen we het evangelie volledig naleven. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Ik heb gemerkt dat wanneer ik mijn relatie met God gewoon laat worden en het lijkt dat er geen goddelijk oor luistert en geen goddelijke stem spreekt, dan ben ik het die ver, ver weg is. Als ik mijzelf in de Schriften verdiep, wordt de afstand kleiner en keert de spiritualiteit terug.'⁷

6. *Doe iets.* Door de televisie zijn we toeschouwers geworden. De beste sportwedstrijden in de wereld kunnen we thuis gratis bekijken. De publieke omroepen laten de prachtigste muziek horen. We kunnen Itzak Perlman de viool horen spelen, we kunnen de grote tenor Pavarotti de grote favoriete aria's van Caruso horen zingen: *Torna Surriento*, *La Donna e Mobile*, *Questa Quella*, en hem op het toneel aanschouwen. Maar als toeschouwer wordt er weinig of niets van ons verwacht. De apostel Jakobus heeft gezegd dat wij 'daders des woords en niet alleen hoorders' moeten zijn (Jakobus 1:22).

Ik ben bang dat wij een kritische generatie zijn geworden. Ik ben geneigd om liefdevoller te zijn ten opzichte van hen die hun best doen, ook als zij soms struikelen, dan ten opzichte van hen die het niet eens proberen. Theodore Roosevelt heeft ooit het volgende over critici en doeners gezegd: 'Het gaat niet om de criticus, niet om de man die erop wijst dat de sterke man struikelt, of dat de doener het beter had kunnen doen. De man die zich in het strijdperk begeeft, verdient de eer, van wie het gezicht is ontstierd door stof, zweet en bloed; die ernaar streeft om heldhaftig te zijn; die zich vergist; die steeds weer tekort komt, omdat er zonder vergissingen en tekortkomingen geen prestaties worden verricht. Maar wie er daadwerkelijk naar streeft om goede werken te verrichten, wie enthousiast en toegewijd is, wie zich aan een goede zaak overgeeft, wie beseft dat hij in het beste geval een goede prestatie kan leveren, en in het slechtste geval, als hij faalt, in ieder geval faalt terwijl hij zijn uiterste best heeft gedaan, en dat hij zich nooit hoeft te schamen bij de koude en angstige zielen die geen overwinning en geen nederlaag kennen!'⁸

Ik ben mijn hele leven mij moeten uitzetten met de problemen van het leven en heb nooit hoeven te schaduwboxen. Ik heb uit ervaring geleerd dat het leven voller, rijker en beter is voor de mensen die niet bang zijn om aan iets nieuws te beginnen. Ik heb ook geleerd dat genialiteit bijzonder zeldzaam is, dat de meeste rijke beloningen verdiend worden door de mensen die zich zorgvuldig voorbereiden. Voorbereiding en uithoudingsvermogen zijn veel waardevoller dan genialiteit. Herbert George Wells heeft gezegd: 'Het verleden is slechts het begin, en alles wat er is en is geweest is slechts het aanbreken van de dageraad.'⁹

Enige tijd geleden woonde ik een ringconferentie bij. Voordat de bijeenkomsten begonnen, had ik een gesprek met de ringpresident die wilde praten over een probleem dat hij met een van zijn hogeraadsliden had. Zo'n tien jaar geleden had dit hogeraadslid een ernstige zonde begaan, waarvoor hij geëxcommuniceerd had moeten worden. Maar hij had zijn zonde nooit beleden. In plaats van zijn zonde te belijden en de straf te aanvaarden, had dit hogeraadslid zijn uiterste best gedaan om de zaak recht te zetten en zo te leven dat hij de zegeningen van de kerk zou blijven ontvangen. De ringpresident was niet door het hogeraadslid op de hoogte gesteld van de zonde, maar door iemand anders die de ringpresident om geheimhouding had gevraagd. De ringpresident voelde zich verplicht om dat vertrouwen te respecteren.

Tijdens een vergadering waar het hogeraadslid aanwezig was, sprak de ringpresident over bekering. Hij sprak eigenlijk tot een enkel persoon — dat hogeraadslid. Hij smeekte en verzocht de persoon om zich vrijwillig te melden, de zonde te belijden en aan de weg van bekering te beginnen.

Mijn hart ging uit naar dat hogeraadslid, want als hij zijn zonde onmiddellijk had beleden, was de hele zaak voor hem al lang achter de rug geweest. Dan had hij opnieuw kunnen beginnen. Maar zonder zijn belijdenis en bereidheid om de straf te aanvaarden, was er voor hem geen nieuw begin mogelijk. Bekering is ongetwijfeld een van de grote beginselen van het evangelie. Niemand is volmaakt, en allen moeten we van tijd tot tijd beroep doen op dit beginsel. Voor de mensen die een ernstige zonde hebben begaan, is het echter een levensreddend beginsel. Hoe langer we ons op de verkeerde weg bevinden, hoe moeilijker het is om terug te komen en de juiste weg te bewandelen.

Ik wil graag mijn dankbaarheid uitspreken voor de verlossende beginselen van het prachtige evangelie van Jezus Christus. De beginselen die Jezus ons heeft gegeven, zijn voor ons allen. Naarmate wij deze beginselen naleven, krijgen we een getuigenis van de goddelijkheid van dit heilige werk. Ik geloof, zoals Paulus heeft gezegd, dat de Heer ons liefheeft en dat Hij ons vanaf het begin heeft uitverkoren om het eeuwig heil te ontvangen. (Zie 2 Tessalonicenzen 2:13.) Zoals Alma heeft gezegd, hebben we een heilige roeping die vanaf de grondlegging van de wereld is bepaald. (Zie Alma 13:5.) Die roeping omvat zendingswerk, moederschap, vaderschap en dienstbetoon in de kerk.

Nu heb ik het voorrecht om u mijn getuigenis en een zegen te geven. Dat doe ik als een van zijn bijzondere getuigen. Ik verklaar met de volledige overtuiging van mijn wezen en iedere cel in mijn lichaam, van mijn hoofd tot aan de zolen van mijn voeten, dat Jezus de Christus en de Verlosser van de wereld is, onze Heiland, het hoofd van deze kerk. Ik weet dat Hij zich dicht bij de leiders van de kerk bevindt. Ik weet dat wij allemaal recht op zijn geest hebben — zowel in ons persoonlijk leven als in onze roeping. Hij leeft. Daar bestaat geen twijfel over. Ik kan dat met evenveel overtuiging en zekerheid getuigen als de broeder van Jared, die de vinger van God zag. En zoals staat geschreven geloofde hij niet meer, maar wist hij. (Zie Ether 3:6, 19.)

Ik weet het, en ik getuig met de woorden van Petrus. Toen enkele heiligen begonnen af te vallen en de Heiland ontmoedigd raakte, vroeg hij aan de twaalf apostelen: 'Gij wilt toch ook niet weggaan?' Petrus antwoordde: 'Tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God' (SV, Johannes 6:67–69). Door datzelfde gezag getuig ik over zijn goddelijke aard en zijn wezen. Ik weet dat met een zekerheid die groter is dan de kennis die wij met ons gezichtsvermogen kunnen waarnemen, want het wordt ons door de Geest gegeven om met grotere zekerheid te weten dan met onze zintuigen.

Geweldige jonge mensen, veelbelovende jongemannen, ik wil graag een apostolische zegen achterlaten. Ik bid dat jullie je op een grote toekomst zullen voorbereiden, dat jullie dicht bij de beginselen van rechtchapenheid en waarheid zullen leven, dat jullie door

de Heilige Geest geleid zullen worden met de belofte dat je door die kracht de waarheid van alle dingen te weten kunt komen. Kan een student een grotere belofte krijgen dan het gezelschap van de Heilige Geest? Ik laat die zegen bij jullie achter en bid dat onze hemelse Vader over jullie zal waken bij alles wat je doet, en jullie op het pad van waarheid en rechtschapenheid zal leiden, dat jullie verstandig en volwassen zullen zijn en zullen begrijpen welke grote bestemming en belofte jullie hebben. Ik laat dit getuigenis en deze zegeningen bij jullie achter, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Noten

1. Horatius, *Brieven*, boek I, brief ii, lijn 40.
2. Opschrift boven de westelijke ingang van The Church of the Holy Trinity, in Staunton Harold Chapel, Leicestershire, Engeland; zie ook www.boultonbee.freeserve.co.uk/bfh/shc.htm.
3. *The International Dictionary of Thoughts* (1969), p. 117.
4. Jawaharlal Nehru, *The International Dictionary of Thoughts*, p. 118.
5. Charles Henry Parkhurst, *The International Dictionary of Thoughts*, p. 659.
6. 'Ik wil graag als Jezus worden', *Kinderliedjes*, p. 40.
7. 'What I Hope You Will Teach My Grandchildren', toespraak voor medewerkers van seminarie en instituut, Brigham Young University, 11 juli 1966, p.6; zie tevens *The Teachings of Spencer W. Kimball*, bezorgd door Edward L. Kimball (1992), p. 135.
8. Toespraak gehouden aan de Sorbonne, Parijs, 23 april 1910, in 'Citizenship in a Republic', hfdst. 21 van *The Strenuous Life*, vol. 13 uit *The Works of Theodore Roosevelt* (nationale uitgave, 1926), p. 510.
9. *The Discovery of the Future* (1901).